

[Aksel Larsen.]

ændringer og måske også andre kommer til at indgå, således at der ikke først skal beregnes opkrævning af en afgift og derefter beregnes et tilbagebetalingsbeløb.

I øvrigt er vi tilhængere af lovforslaget. Vi kunne måske nok ønske, at man på visse områder var gået videre, men det betyder i hvert fald en nedsættelse af en skat, der har vist sig at være for høj. Derfor agter vi at stemme for lovforslaget, ligesom vi agter at stemme for de stillede ændringsforslag, der i hvert fald gør lovforslagets indhold bedre, end det var, da det blev fremsat af regeringen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for den almindelige tilslutning til det foreliggende lovforslags indhold. Jeg forstår, at der er flere af de ærede udvalgsmedlemmer — og også det ærede medlem hr. Aksel Larsen — der har visse særlige meninger om, hvordan lovforslaget skal opbygges; det skal jeg vende tilbage til om lidt.

Lad mig først nævne nogle spørgsmål, der er rejst, og som måske kan medføre, at det kunne være praktisk med en kort udvalgsdrøftelse mellem anden og tredje behandling, men det er i øvrigt ikke noget, jeg skal bestemme.

Det første spørgsmål drejer sig om rejsebiograferne, der har anket over, at de ikke kan få disse lempelser. Dette skyldes, at man ikke rigtig kan kontrollere dem; de har så spurgt, om de kunne få lempelser på samme måde som cirkuser. Det sidste vil jeg imidlertid finde særdeles upraktisk. Derimod kan jeg oplyse, at vi er ved at være færdige med at udarbejde et kontrolsystem, der vil muliggøre, at rejsebiograferne får lempelser på lige fod med andre biografer; så skulle det problem være løst.

Det andet spørgsmål, jeg vil nævne, vedrører lovens § 11, stk. 3. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen var også inde på dette problem, nemlig de såkaldte kulturfilm, den gruppe af udenlandske film til oplysningens fremme, der ofte fremvises ved påske og andre højtider, uden at der betales afgift. Man mener, det ville blive vanskeligt fremover, hvis den billetpris, der skal gives, kun skal være $\frac{10}{17}$. Jeg skal hertil sige, at den godt kan blive $\frac{11}{17}$, så det, man bliver fri

for, kun er $\frac{6}{17}$. Jeg kan se, at det ærede medlem hr. Aage Fogh sidder og prøver på at følge med, og at han her mener at have et argument for sin indvending før; det skal jeg vende tilbage til.

De ærede medlemmer fru Hanne Budtz, hr. Aage Fogh og hr. Aksel Larsen var inde på det spørgsmål, om det var nødvendigt med denne refusion. Her vil jeg gøre opmærksom på, at det er ikke et spørgsmål om lovens opbygning og om den måde, hvorpå man skal affatte paragrafferne. Det er, hvad det ærede medlem fru Hanne Budtz øjensynlig er fuldstændig klar over, et spørgsmål om, hvorledes den nedsættelse, der gives, kan blive fordelt mellem biograf-ejerne og filmsudlejere. Det er der vel i og for sig ingen grund til at lægge skjul på. Den erkendelse, der ligger bag dette lovforslag, er, at det særlig er biografejerne, der er i trang i øjeblikket. Har man den opfattelse, som det ærede medlem fru Hanne Budtz øjensynlig havde, at det i høj grad er udlejerne, der er i trang, skal man ikke benytte denne fremgangsmåde ved en nedsættelse. Det er et reelt problem, der foreligger, og man må formulere loven alt efter, om man har den ene eller den anden opfattelse.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh var inde på, at man burde komme væk fra det med syttendedele og lignende brøker. Det kan man naturligvis godt; det beror på, hvor meget man vil tage i afgift. Vi kan godt diskutere, om man skal gå over til rundere tal, men det er der ingen grund til at fremsætte et helt nyt omfattende lovforslag om. I øvrigt tror jeg, at loven, når den bliver optrykt med de foretagne ændringer, ikke vil være så uoverskuelig, som man har villet gøre det til.

Til slut vil jeg nævne en lille sag, som vi kan se på i udvalget; om vi kan finde en løsning, ved jeg ikke. Det drejer sig om lovforslagets § 2, den gældende lovs § 10, stk. 3, hvor der står:

„Under særlige omstændigheder kan finansministeren tillade, at en større del af afgiften end efter stk. 1 skal tilfalde indehaveren af producentrettighederne til en dansk film, når filmen tjener til oplysningens fremme.“

Det er en bestemmelse, det har voldt ret store kvaler at administrere — det ved alle,